

Розділ 7. Правопорушення та насильство

Індикатор 7.6: Кількість осіб, які постраждали від домашнього насильства та насильства за ознакою статі, за статтю, осіб:

за віковими групами (0-3 роки, 4-6 років, 7-14 років, 15-17 років, 18-49 років, 50 і старші);

за формами насильства (фізичне, сексуальне, економічне, психологічне);

за характером взаємин між постраждалою особою та кривдником

1. Інституційна інформація

1.1. Організація

Міністерство соціальної політики (Мінсоцполітики).

Національна соціальна сервісна служба України (Нацсоцслужба).

2. Основні визначення і поняття

2.1. Визначення

Особа, яка постраждала від домашнього насильства, – особа, яка зазнала домашнього насильства та/або насильства за ознакою статі в будь-якій формі.

2.2. Поняття

Домашнє насильство – діяння (дії або бездіяльність) фізичного, сексуального, психологічного або економічного насильства, що вчиняються в сім'ї чи в межах місця проживання або між родичами, або між колишнім чи теперішнім подружжям, або між іншими особами, які спільно проживають (проживали) однією сім'єю, але не перебувають (не перебували) у родинних відносинах чи у шлюбі між собою, незалежно від того, чи проживає (проживала) особа, яка вчинила домашнє насильство, у тому самому місці, що й постраждала особа, а також погрози вчинення таких діянь.

Насильство за ознакою статі – діяння, спрямовані проти осіб через їхню стать, або поширені в суспільстві звичаї чи традиції (стереотипні уявлення про соціальні функції (становище, обов'язки тощо) жінок і чоловіків), або діяння, що стосуються переважно осіб певної статі чи зачіпають їх непропорційно, які завдають фізичної, сексуальної, психологічної або економічної шкоди чи страждань, уключаючи погрози таких дій, у публічному або приватному житті.

Фізичне насильство – форма домашнього насильства, що включає ляпаси, стусани, штовхання, щипання, шмагання, кусання, а також незаконне позбавлення волі, нанесення побоїв, мордування, заподіяння тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості, залишення в небезпеці, ненадання

допомоги особі, яка перебуває в небезпечному для життя стані, заподіяння смерті, вчинення інших правопорушень насильницького характеру.

Сексуальне насильство – форма домашнього насильства, що включає будь-які діяння сексуального характеру, вчинені стосовно повнолітньої особи без її згоди або стосовно дитини незалежно від її згоди, або в присутності дитини, примушування до акту сексуального характеру із третьою особою, а також інші правопорушення проти статевої свободи чи статевої недоторканості особи, у тому числі вчинені стосовно дитини або в її присутності.

Економічне насильство – форма домашнього насильства, що включає умисне позбавлення житла, їжі, одягу, іншого майна, коштів чи документів або можливості користуватися ними, залишення без догляду чи піклування, перешкоджання в отриманні необхідних послуг з лікування чи реабілітації, заборону працювати, примушування до праці, заборону навчатися та інші правопорушення економічного характеру.

Психологічне насильство – форма домашнього насильства, що включає словесні образи, погрози, у тому числі щодо третіх осіб, приниження, переслідування, залякування, інші діяння, спрямовані на обмеження волевиявлення особи, контроль у репродуктивній сфері, якщо такі дії або бездіяльність викликали у постраждалої особи побоювання за свою безпеку чи безпеку третіх осіб, спричинили емоційну невпевненість, нездатність захистити себе або завдали шкоди психічному здоров'ю особи.

3. Методологія

Міжвідомча звітність

3.1. Розрахунок

Узагальнена інформація щодо кількості осіб, які постраждали від домашнього насильства та/або насильства за ознакою статі щодо домашнього насильства, звернення від яких надійшли до:

районних, районних у містах Києві і Севастополі державних адміністрацій, виконавчих органів сільських, селищних, міських, районних у місті (у разі її створення) рад;

уповноважених підрозділів органів Національної поліції;

служб у справах дітей (у частині випадків насильства, у яких кривдниками або постраждалими особами є діти).

3.2. Дезагрегування

В цілому по Україні.

За статтю.

4. Джерела даних

Міжвідомча звітність.

5. Доступність даних

—

6. Календар

6.1. Збір даних

Інформація надається Національній соціальній сервісній службі України районними, районними у містах Києві і Севастополі державними адміністраціями, виконавчими органами сільських, селищних, міських, районних у місті (у разі її створення) рад, службами у справах дітей через Раду міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими держадміністраціями, уповноваженими підрозділами органів Національної поліції через Національну поліцію України раз на квартал до 10 числа місяця, наступного за звітним періодом.

6.2. Терміни поширення даних

—

6.3. Виробництво даних

Національна соціальна сервісна служба України.

6.4. Поширення даних

—

7. Посилання

—